

POSTANOWIENIE

Dnia 8 września 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Romualda Spyt (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Józef Iwulski

SSN Zbigniew Myszka

w sprawie z powództwa M. W. i in. - przeciwko Samodzielnemu Publicznemu Zespołowi ZOZ w N.

o zadośćuczynienie,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń

Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 8 września 2010 r.,

zażalenia powodów J. P., W. P. i M. G. na postanowienie Sądu Okręgowego -

Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

z dnia 23 lutego 2010 r.,

oddala zażalenie.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych postanowieniem z dnia 23 lutego 2010 r. odrzucił skargę kasacyjną powodów: J. P., W. P. i M.G.

W uzasadnieniu postanowienia Sąd Okręgowy stwierdził, że na rozprawie w dniu 14 sierpnia 2008 r. pełnomocnik powodów sprecyzowała ostatecznie żądania powodów, domagając się zasądzenia od strony pozwanej (Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej) na rzecz J. P. kwoty 30.689,96 zł, na rzecz W. P. kwoty 23.662,98 zł i na rzecz M. G. kwoty 16.795,35 zł.

Wyrokiem z dnia 27 kwietnia 2009 r. Sąd Rejonowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w pkt 1 zasądził od strony pozwanej na rzecz powódki J. P. kwotę 7.672,49 zł, na rzecz powoda W. P. kwotę 5.915,74 zł oraz na rzecz

powódki M. G. kwotę 4.198,83 zł. W pkt 2 Sąd oddalił powództwa w pozostałym zakresie.

Apelację od powyższego wyroku złożyła tylko strona pozwana, domagając się uchylenia wyroku, ewentualnie jego zmiany poprzez oddalenie żądań. Sąd Okręgowy stwierdził, że z uwagi na to, iż powodowie nie złożyli apelacji, to w stosunku do nich wyrok Sądu pierwszej instancji oddalający powództwo ponad zasądzone kwoty stał się prawomocny. Sąd Okręgowy w T. w dniu 1 października 2009 r. zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że powództwo oddalił. W tej sytuacji nie można twierdzić, że wartość przedmiotu zaskarżenia w niniejszej sprawie jest równa kwotom sprecyzowanym na rozprawie w dniu 14 sierpnia 2008 r. jako ostateczne żądanie powodów. Wartość przedmiotu zaskarżenia stanowią natomiast kwoty pieniężne zasądzone wyrokiem Sądu Rejonowego z dnia 27 kwietnia 2009 r.

Sąd Okręgowy, powołując się na art. 398² § 1 k.p.c., uznał, że skarga kasacyjna powodów jest niedopuszczalna, ze względu „na wartość przedmiotu sporu”. Żądania powodów w części przewyższającej kwoty zasądzone wyrokiem Sądu Rejonowego nie były przedmiotem rozpoznania przez Sąd drugiej instancji, gdyż nie wniesiono apelacji w części oddalającej powództwo. Stąd też, na podstawie, art. 398⁶ § 2 k.p.c., Sąd drugiej instancji odrzucił na posiedzeniu niejawnym skargę kasacyjną jako „z innych przyczyn niedopuszczalną”. Skarga kasacyjna niedopuszczalna z innych przyczyn niż uchybienie terminu, to, między innymi, skarga wniesiona od orzeczenia sądu drugiej instancji, w stosunku do którego skarga z mocy ustawy nie przysługuje ze względu na wartość przedmiotu zaskarżenia.

Pełnomocnik powodów wniosła na powyższe postanowienie zażalenie. Uzasadniając żądanie uchylenia tego postanowienia i przekazania sprawy Sądowi Okręgowemu w celu nadania biegu wniesionej skardze kasacyjnej, wskazała, że na rozprawie przed Sądem pierwszej instancji w dniu 14 sierpnia 2008 r. określono żądania powodów w następujących kwotach: dla J. P. - 30.689,96 zł, dla W. P. - 23.662,98 zł i dla M. G. - 16.795,35 zł.

Wyrokiem Sądu Rejonowego w T. z dnia 27 kwietnia 2009 r. zasądzono kwoty niższe, jednak wyrok ten, wbrew twierdzeniom Sądu, nie stał się

prawomocny, nawet w stosunku do powodów, gdyż został zaskarżony przez pozwanego i na skutek jego apelacji Sąd Okręgowy w dniu 1 października 2009 r. zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że powództwo oddalił. Skarżąca wskazała, że prawomocność wyroku nie może być inna dla strony powodowej i dla strony pozwanej. Podniesiono także, że w sytuacji gdy sąd drugiej instancji zmienia zaskarżony wyrok i oddala powództwo, wartość przedmiotu zaskarżenia stanowi „kwota żądana w sprecyzowanym pozwie, którą stanowi wartość przedmiotu sporu”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie jest bezzasadne. Przede wszystkim podkreślić należy, że o dopuszczalności skargi kasacyjnej decyduje nie wartość przedmiotu sporu, lecz wartość przedmiotu zaskarżenia, co w sposób jednoznaczny wynika z treści art. 398² § 1 k.p.c. Wartość przedmiotu zaskarżenia w skardze kasacyjnej nie zawsze jest tożsama z wartością przedmiotu sporu, czyli kwotą właściwą w chwili wniesienia pozwu. Jest ona natomiast wyznaczana przez objęty granicami zaskarżenia przedmiot rozstrzygnięcia sądu drugiej instancji. Wartość przedmiotu zaskarżenia w skardze kasacyjnej nie może więc przekraczać wartości żądania, co do którego powództwo zostało oddalone prawomocnym wyrokiem sądu odwoławczego (por. między innymi postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 4 września 2002 r., I PZ 101/02, LEX nr 74714 oraz z dnia 19 marca 2009 r., II PZ 1/09, niepublikowane). Innymi słowy, wartość przedmiotu zaskarżenia, którego dotyczy skarga kasacyjna, może obejmować tylko roszczenia będące przedmiotem sporu w postępowaniu odwoławczym, które w stosunku do strony wnoszącej skargę zostały oddalone. Skarga kasacyjna nie może natomiast obejmować roszczeń zgłoszonych w pozwie, lecz niebędących przedmiotem rozstrzygnięcia sądu odwoławczego z tego względu, że strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa zaskarżenia wyroku sądu pierwszej instancji.

Sąd Najwyższy dostrzegł, że pozwany, wnosząc apelację od wyroku Sądu pierwszej instancji, wskazał, że zaskarża go w całości i wniósł alternatywnie o jego uchylenie w całości albo o zmianę zaskarżonego wyroku i oddalenie powództwa.

Jednocześnie jednak, wskazując wartość przedmiotu zaskarżenia, określił go w stosunku do J. P. na kwotę 7.672,49 zł, w stosunku do W. P. na kwotę 5.915,74 zł oraz w stosunku do M. G. na kwotę 4.198,83 zł., co przesądza o rzeczywistym zakresie zaskarżenia wyroku Sądu pierwszej instancji, obejmującym wyłącznie pkt I tego wyroku. W konsekwencji Sąd drugiej instancji, rozpoznając apelację strony pozwanej, nie rozstrzygał o tej części roszczeń, które zostały już prawomocnie oddalone przez Sąd pierwszej instancji, a więc zmieniając wyrok tego Sądu, orzekł wyłącznie o kwotach wynikających z pkt I wyroku (zasądzonych od strony pozwanej) i wyłącznie w tym zakresie powództwo oddalił. Wartość przedmiotu zaskarżenia w apelacji wniesionej przez stronę pozwaną i uwzględnionej przez Sąd drugiej instancji, stanowiła zatem także wartość przedmiotu zaskarżenia w skardze kasacyjnej wniesionej przez powodów. Skoro skarga kasacyjna okazała się niedopuszczalna z uwagi na zbyt niską wartość przedmiotu zaskarżenia, to zaskarżone postanowienie znajduje oparcie w przepisie art. 398⁶ § 2 k.p.c.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy na mocy art. art. 394¹ § 3 k.p.c. w związku z art. 398¹⁴ k.p.c. orzekł jak w sentencji.